

Λκ 5,1-11
6,14-16

Ἡ θαυμαστή ἀλιεία

Φέτος, παιδιά, σίς συναντήσεις μας θά ταξιδεύουμε στά μέρη ὅπου περπάτησε ὁ Χριστός μας. (Δείχνουμε τόν χάρτη τῆς Παλαιστίνης, βλ. ἐποπικό ὑλικό).

- ◆ Ποῦ γεννήθηκε ὁ Χριστός; Στή **Βηθλεέμ**.
- ◆ Ποῦ ἔζησε ὡς τά τριάντα Του χρόνια; Στή **Ναζαρέτ**.
- ◆ Σέ ποιά πόλη ἐγκαταστάθηκε ὅταν ἄρχισε τή δημόσια δράση Του; Στήν **Καπερναούμ**.
- ◆ Ἡ Ναζαρέτ καί ἡ Καπερναούμ ἀνήκουν στή βόρεια Παλαιστίνη, πού ὀνομαζόταν **Γαλιλαία**.
- ◆ Νά, καί τά **Ἱεροσόλυμα** κοντά στή Βηθλεέμ, στή νότια Παλαιστίνη, πού ὀνομαζόταν **Ἰουδαία**.
- ◆ Δεῖτε καί τόν **Ἰορδάνη** ποταμό, πού διασχίζει σχεδόν ὅλη τήν Παλαιστίνη!

Ἐδῶ ψηλά βλέπετε καί μιὰ λίμνη. Ἦταν πολύ μεγάλη, γι' αὐτό τήν ὀνόμαζαν καί θάλασσα. Τρία ὀνόματα εἶχε: **Λίμνη ἢ Θάλασσα τῆς Γαλιλαίας ἢ Γεννησαρέτ ἢ Τιβεριάδα**.

Σ' αὐτή τή λίμνη συνέβη τό συγκλονιστικό περιστατικό πού θά σᾶς διηγηθῶ.

Στήν **παραλία τῆς Καπερναούμ** ἔχει μαζευτεῖ πολὺς κόσμος. Τί συμβαίνει; Συνωσιζονται οἱ ἄνθρωποι γύρω ἀπὸ Κάποιον. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Λίγος καιρὸς μόνο πέρασε ἀπὸ τότε πού ἄρχισε νά κηρύττει, ἀλλὰ ἡ φήμη Του τρέχει παντοῦ. Ὅλοι μιλοῦν μέ πολύ θαυμασμό! «Κανείς», λένε, «δέν μίλησε ποτέ ὅπως αὐτός ὁ Διδάσκαλος!». Μόλις Τόν εἶδαν, λοιπόν, στήν παραλία, Τόν περικύκλωσαν πολλοί. Λαχταροῦσαν ν' ἀκούσουν τὰ λόγια Του. Ὁ Ἰησοῦς δέν τούς τό ἀρνῆθηκε. Πῶς ὅμως θά μπορούσε ὅλο αὐτό τό πλῆθος νά Τόν βλέπει καί νά Τόν ἀκούει καλύτερα;

Ἐκεῖ στήν ἀκρογιαλιά ἦταν ἀραγμένα δύο μικρά ψαροκάικα. Οἱ ψαράδες ἔπλεναν καί τακτοποιοῦσαν τὰ δίχτυα τους. Ἦταν δυὸ ζευγάρια ἀδελφῶν: ὁ **Πέτρος** καί ὁ **Ἀνδρέας**, ὁ **Ἰάκωβος** καί ὁ **Ἰωάννης**. Ἦταν μεταξύ τους φίλοι καί συνέταιροι.

Στό ψαροκάικο τοῦ Πέτρου ἀνεβαίνει ὁ Χριστός. Τόν παρακαλεῖ νά τοῦ ἐπιτρέψει νά μιλήσει ἀπὸ κεῖ στόν λαό. Τοῦ ζητᾶ μάλιστα ν' ἀπομακρύνει λίγο τό καῖκι ἀπὸ τήν παραλία, ὥστε νά μπορούν ὅλοι νά Τόν βλέπουν καλύτερα. Ὁ Πέτρος, παρότι εἶναι κατάκοπος, γιατί ὅλη τή νύχτα ψάρευε, μέ πολλή χαρά παραχωρεῖ στόν Ἰησοῦ τό καῖκι του. Λαχταρᾷ καί ὁ ἴδιος, ἐξάλλου, ν' ἀκούσει τή διδασκαλία Του.

Κάθισε, λοιπόν, ὁ Χριστός στήν πλῶρη τοῦ καϊκιοῦ καί ἄρχισε νά διδάσκει. Δίδασκε μέ ἀπλά λόγια καί μέ παραδείγματα γιά νά Τόν καταλαβαίνουν καί οἱ πιο ἀπλοῖ καί οἱ ἀγράμματοι ἄνθρωποι, ἀκόμη καί τὰ μικρά παιδιά.

Ὅταν τελείωσε τό κήρυγμά Του, δέν θέλησε ν' ἀφήσει δίχως «πληρωμή» τόν Πέτρο, πού Τοῦ δάνεισε τό ψαροκάικό του. Ἀντί γιά ἄλλη «ἀμοιβή», λοιπόν, τοῦ λέει: «Ἀνοιχθεῖτε καί πάλι σπῆ λίμνη καί ζαναρίζτε τὰ δίχτυα σας γιά νά ψαρέψετε».

Παράξενο εἶναι αὐτό πού τοῦ ζητᾷ ὁ Χριστός. Δέν ξέρεי ὅτι μόνο τή νύχτα γίνεται τό ψάρεμα; Ἀλλά καί τή νύχτα πού προηγήθηκε δέν εἶχαν πιάσει τίποτε. Θά ἔπιαναν τώρα πού ὁ ἥλιος εἶχε ἤδη ἀνέβει;

Ήταν όμως τόσο έντυπωσιασμένος ο Πέτρος από την παρουσία και τό κήρυγμα του Ίησού που άπαντᾶ: «Διδάσκαλε, ὅλη τή νύχτα κουραστήκαμε καί δέν πιάσαμε τίποτε. Ἀλλά ἐπειδή Ἐσú μου τό λές, θά ζαναρίξω τά δίχτυα».

Πραγματικά, ζανοίγονται στή λίμνη καί ρίχνουν πάλι τά δίχτυα. Καί τότε, τί βλέπει ὁ Πέτρος! Δέν πιστεύει στά μάτια του! Ψάρια, πολλά ψάρια! Τόσα πολλά, πού τά δίχτυα κοντεύουν νά σχισοῦν! Ὁ Πέτρος καί ὁ Ἀνδρέας κάνουν σινιάλο στους συνεταιίρους τους, τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη, πού βρίσκονταν μέ τό καΐκι τους στήν παραλία, νά ἔρθουν νά τους βοηθήσουν. Γεμίζουν τώρα καί τά δύο φαροκάικα μέ ψάρια. Μά ἦταν τόσο τό πλῆθος τῶν ψαριῶν, πού λίγο ἀκόμη καί τά καΐκια θ' ἄρχιζαν νά βουλιάζουν!

Συγκλονισμένος ὁ Πέτρος πέφτει γονατιστός μπροστά στόν Ἰησοῦ. Νιώθει τόσο μικρός καί ἀνάξιος νά φιλοξενεῖ τόν ἅγιο αὐτό Διδάσκαλο! «Κύριε, βγές ἀπό τό καΐκι μου, γιατί εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός!», Τοῦ λέει μέ θαυμασμό καί φόβο.

Ὁ Χριστός ὅμως τόν καθησυχάζει: «Μή φοβᾶσαι! Ἀπό τώρα θά φαρεύεις ἀνθρώπους!». Τί νά ἐννοοῦσε ἄραγε μ' αὐτά τά λόγια;

Μ' αὐτά τά λόγια ὁ Χριστός καλεῖ τόν Πέτρο σέ μιά μεγάλη ἀποστολή: Ἀντί νά φαρεύει ψάρια, νά ὀδηγεῖ ψυχές στόν δρόμο του Θεοῦ!

Πραγματικά, καί οἱ τέσσερις ἐκεῖνοι παραδες -ὁ Πέτρος καί ὁ Ἀνδρέας, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης- δέν θέλησαν νά βγάλουν κέρδη ἀπό τή θαυμαστή ψαριά. Τ' ἄφησαν ὅλα ἀμέσως καί ἀκολούθησαν τόν Χριστό. Ἔγιναν **μαθητές καί ἀπόστολοί Του**. Ἀκολουθοῦσαν τόν Χριστό ὅπου πήγαινε, παρακολουθοῦσαν ἀπό κοντά τή διδασκαλία καί τά θαύματά Του. Καί μετᾶ τήν Ἀνάστασή Του καί τήν Πεντηκοστή κήρυξαν παντοῦ τό εὐαγγέλιό Του. Μᾶς γνώρισαν τόν ἀληθινό Θεό. Ἔγιναν ἔτσι **οἱ μεγαλύτεροι εὐεργέτες τῆς ἀνθρωπότητος!**

Οἱ Δώδεκα Ἀπόστολοι

Σέ πολλούς εὐεργέτες χρωστᾷ ἡ ἀνθρωπότητα εὐγνωμοσύνη· γιά τήν ἐξέλιξη τοῦ πολιτισμοῦ, γιά τήν πρόοδο τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, γιά πολλά ἀπό τά ἀγαθὰ πού σήμερα ἀπολαμβάνουμε. Ἀλλά οἱ μεγαλύτεροι εὐεργέτες μας, παιδιά, παραμένουν μέσ στους αἰῶνες οἱ ἀπόστολοι! Εἶναι αὐτοί πού μᾶς πρόσφεραν τό φῶς πού ποτέ δέν θά σβῆσει· τά φάρμακα πού θεραπεύουν τίς ἀρρώστιες τῆς ψυχῆς καί ἐξασφαλίζουν ζωή αἰώνια! Εἶναι αὐτοί πού μᾶς γνώρισαν τόν Χριστό καί τό εὐαγγέλιό Του! Τούς χρωστοῦμε ἀπέραντη εὐγνωμοσύνη!

Ἀξίζει, λοιπόν, νά τούς γνωρίζουμε ἕναν ἕναν μέ τά ὀνόματά τους. Πόσοι ἦταν; **Δώδεκα**. *(Παρουσιάζουμε τά ὀνόματα τῶν ἀποστόλων σέ ἕξι ζευγάρια, ὥστε νά εἶναι εὐκολότερη ἡ ἀπομνημόνευσή τους, βλ. ἐποπικό ὑλικό).*

Σίμων ἢ Πέτρος καί Ἀνδρέας: Τά δύο ἀδέρφια, παιδιά τοῦ Ἰωῶνᾶ, πού ἦταν ψαράδες στή λίμνη τῆς Γαλιλαίας.

Ἰάκωβος καί Ἰωάννης: Ἦταν κι αὐτοί μεταξύ τους ἀδέρφια, γιοί τοῦ Ζεβεδαίου, συνένταιροι μέ τόν Πέτρο καί τόν Ἀνδρέα.

Φίλιππος καί Ναθαναήλ: Ἀχώριστοι φίλοι! Πρῶτος γνώρισε τόν Χριστό ὁ Φίλιππος καί ἀμέσως ἔτρεξε νά φωνάξει καί τόν φίλο του, τόν Ναθαναήλ, πού ὀνομάζεται ἀλλιῶς καί Βαρθολομαῖος (= «γιός τοῦ Θεολομαίου»).

Ματθαῖος ἢ Λευῖς καί Θωμᾶς: Ὁ Ματθαῖος ἦταν τελώνης, δηλαδή μάζευε τούς φόρους γιά τούς Ρωμαίους, στους ὁποίους ἦταν ὑπόδουλοι οἱ Ἑβραῖοι. Ὁ Θωμᾶς, ὅπως καί πολλοί ἄλλοι Ἑβραῖοι τότε, ἐκτός ἀπό τό ἑβραϊκό του ὄνομα εἶχε καί ἐλληνικό ὄνομα -λεγόταν Δίδυμος-, ἐπειδή τά ἐλληνικά ἦταν ἡ ἐπίσημη γλῶσσα τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.

Ἰάκωβος τοῦ Ἀλφαίου καί Θαδδαῖος: Ἐκτός ἀπό τόν γιό τοῦ

Ζεβεδαίου, ὑπῆρχε στήν ομάδα τῶν δώδεκα ἀποστόλων καί ἄλλος Ἰάκωβος, ὁ γιός τοῦ Ἀλφαίου. Ὁ Θαδδαῖος εἶχε ἄλλα δύο ὀνόματα: Λεββαῖος καί Ἰούδας (ὄχι ὁ προδότης).

Σίμων ὁ Κανανίτης ἢ Ζηλωτής καί Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης: Οἱ κανανίτες ἢ ζηλωτές ἦταν τό ἀντάρτικο σῶμα τῶν Ἑβραίων. Χτυποῦσαν κυρίως τούς τελῶνες, διότι αὐτοί συνεργάζονταν μέ τούς κατακτητές Ρωμαίους. Ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης εἶναι αὐτός πού πρόδωσε τόν Χριστό. Μετά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ τή θέση του πῆρε ὁ ἀπόστολος **Μαθίας**. (Προτεινόμενα τραγούδια ἀπό τή συλλογή χριστιανικῶν τραγουδιῶν «Πνευματικές Ὠδές Β΄»: «Συντροφιά μέ τόν Χριστό», σ. 287, «Φίλος μου ὁ Χριστός», σ. 289, CD «Χαμόγελα σέ νότες ἐφτά», ἀρ. 6 βλ. ἐποπτικό ὑλικό).

Σέ κάθε εὐεργέτη μας
θερμό χρωστᾶμε «εὐχαριστῶ»,
μά πιότερο σούς Ἀποστόλους
πού μᾶς γνωρίσαν τόν Χριστό!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Χάρτης τῆς Παλαισίνης τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ.
2. Τά ὀνόματα τῶν Ἀποστόλων (γιά ἀνάρτηση-προβολή).
3. Τραγούδια (σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου).
4. Ἐνθύμιο: Καράβι.
5. Τό Ἀπολυτίκιο τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.
6. Ἀφίσα μέ τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.